

شناسایی نشانگرهای ریزماهواره پیوسته با ژن‌های مقاومت به بلایت فوزاریومی سنبله در گندم

Identification of Microsatellite Markers Linked to *Fusarium Head Blight* Resistance Genes in Wheat

کورش حاتم سروری^۱، حجت‌الله مظاہری لقب^{۲*} و محسن مردی^۳

چکیده

به منظور شناسایی نشانگرهای مولکولی پیوسته با ژن‌های کنترل‌کننده مقاومت به بلایت فوزاریومی سنبله در گندم، جمعیت‌های $F_{3:4}$ و $F_{3:5}$ حاصل از تلاقی دو والد فلات (حساس) و سومای ۳ (مقاوم) طی دو سال، در شرایط مزرعه و تحت آلودگی مصنوعی، مورد ارزیابی فنتیپی قرار گرفتند. توسعه بیماری به وسیله سطح زیر منحنی پیشرفت آلودگی اندازه‌گیری شد. چند شکلی والدین با استفاده از ۱۷۰ جفت آغازگر ریزماهواره بررسی شد و از ۴۱ آغازگر چندشکل در بین والدین، برای ارزیابی ۱۳۸ فرد از جمعیت $F_{3:4}$ استفاده شد. بررسی نتایج فنتیپی نشان داد که والدین و جمعیت‌های در حال تفکیک در مقاومت به تغییرات سطح زیر منحنی پیشرفت آلودگی دارند. بهترین تفکیک برای مقاومت در ۲۶ تا ۲۲ روز پس از آلودگی اولیه مشاهده شد. با استفاده از تجزیه مولکولی، دو QTL مرتبط با مقاومت به بیماری، بر روی بازوی کوتاه کروموزوم‌های 3B و 5B در جمعیت مورد ارزیابی شناسایی شدند که مجموعاً ۱۶ درصد از تغییرات سطح زیر منحنی پیشرفت آلودگی را توجیه کردند.

واژه‌های کلیدی: گندم، بلایت فوزاریومی سنبله، ریزماهواره، سطح زیر منحنی پیشرفت آلودگی

۱. دانشجویی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه بوعالی سینا، همدان
۲. دانشبار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعالی سینا، همدان
۳. دانشیار پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی، کرج

*: نویسنده مسؤول Email: hojat.mazahery@yahoo.co.uk
این مقاله از پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول استخراج گردیده است.

مقدمه

نمود. شملکه و همکاران (Schmolke *et al.* 2005) با بررسی بر روی ۱۴۵ اینبرد لاین نوترکیب و استفاده از نشانگرهای AFLP^۱ و ریزماهواره چهار QTL را بر روی کروموزوم‌های 1BL, 2BL, 6AL و 7BS که مجموعاً ۴۱ درصد تغییرات فنتوتیپی را توجیه می‌کردند، شناسایی نمود. گلسانگر و همکاران (Gilsinger *et al.* 2005) با آزمایش بر روی یک جمعیت اینبرد لاین نوترکیب و بهره‌گیری از نشانگر ریزماهواره، چهار QTL را که اصلی‌ترین آن‌ها ۲۹ تغییرات را توجیه می‌کرد، شناسایی نمود. ژو و همکاران (Zhou *et al.* 2010) با استفاده از نشانگر ریزماهواره مدل چندگانه، یک QTL را بر روی کروموزوم 3BS که ۴۵/۶ درصد از تغییرات فنتوتیپی را توجیه می‌کرد، شناسایی نمودند. ناجی و همکاران (Naji *et al.* 2008) نیز با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره، یک QTL بر روی کروموزوم 3BS با ۱۶ درصد توجیه تغییرات فنتوتیپی، شناسایی کردند. ژانگ و همکاران (Zhang *et al.* 2010) با استفاده از ۳۹۵ نشانگر ریزماهواره و ۱۲۵ نشانگر AFLP، پنج QTL را در کروموزوم-های 3B, 6B, 1B, 7A و 2D با توجیه تغییرات فنتوتیپی از ۴/۹۸ درصد (2D) تا ۳۱/۶۹ (3B) شناسایی کردند. این پژوهش به منظور شناسایی تعدادی از نشانگرهای ریزماهواره پیوسته با QTL‌های مقاومت به FHB گندم در جمعیت‌های در حال تفرق حاصل از تلاقی والد حساس فلات با والد مقاوم سومای ۳ و تعیین سهم هر QTL در تبیین تغییرات ژنتیکی این صفت انجام شد. نشانگرهای پیوسته با مقاومت به FHB شناسایی شده در این پژوهش پس از تایید سایر محققین در برنامه‌های اصلاحی به منظور افزایش مقاومت به این بیماری در گندم می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی

این آزمایش با به کارگیری جمعیت‌های F_{3:4} و F_{3:5} حاصل از تلاقی والد مقاوم سومای ۳ و والد حساس فلات با همکاری پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی در کرج انجام شد. رقم سومای ۳، بومی کشور چین بوده و در مکان‌های مختلف، برای مقاومت به FHB مورد ارزیابی قرار گرفته و ثابت شده است که دارای مقاومت بالا می‌باشد (singh *et al.* 1995). رقم بهاره فلات که در مرکز سیمیت ایجاد شده است،

گندم یکی از محصولات راهبردی و اساسی کشور بوده و از دیدگاه اقتصاددانان، افزایش تولید گندم می‌تواند زمینه‌ساز استقلال و رفع وابستگی به سایر کشورها باشد. چرا که، نقش مهمی در تامین غذای مردم بر عهده دارد (Rajabi *et al.* 2004). بلاست فوزاریومی سنبله در گندم یا (Scab (*Fusarium head blight*) FHB نامیده می‌شود، یکی از بیماری‌های زیان‌آور در مناطق گرم و مرطوب کشت گندم در جهان می‌باشد. علاوه این بیماری به راحتی قابل تشخیص است. FHB، باعث ایجاد خسارات متعددی در گیاه گشته، سلامت انسان و دام را به خطر می‌اندازد (Bai *et al.* 1994). در شرایط اپیدمی این بیماری، تا ۷۰ درصد کاهش عملکرد در شمال کشور گزارش شده است (Tutiaei 2002, Forutan *et al.* 1993 and Malih Pur *et al.* 2000). روش‌های کنترل زراعی و شیمیایی به دلیل وجود تنوع وسیع عامل بیماری‌زایی و همچنین وابستگی شدت بیماری به شرایط محیطی، به طور کامل مؤثر نبوده و به نظر می‌رسد ایجاد واریته‌های مقاوم، اقتصادی‌ترین و مؤثرترین روش کنترل بیماری می‌باشد (Buerstmayr *et al.* 1999). از آنجا که ایجاد مقاومت به FHB گندم با استفاده از روش‌های متدائل اصلاح نباتات مشکل و وقت‌گیر می‌باشد، نشانگرهای مولکولی می‌توانند در جهت تکمیل روش‌های اصلاحی مفید باشند. در این پژوهش، با استفاده از جمعیت‌های در حال تفکیک که از تلاقی ژنتوتیپ‌های حساس و مقاوم به این بیماری ایجاد شده‌اند، با مکان‌یابی ژن‌های کنترل کننده مقاومت و تعیین اثرات ژنتیکی آن‌ها، درک بهتری از ژنتیک مقاومت و چگونگی تعیین استراتژی‌های اصلاحی برای افزایش مقاومت به این بیماری، امکان پذیر خواهد بود. هم‌چنین، به کمک نشانگرهای مولکولی پیوسته با ژن‌های مقاومت، امکان انتقال قطعات کروموزومی حامل ژن‌های مقاومت به والد حساس زراعی و نهایتاً ایجاد واریته مقاوم جدید، میسر می‌گردد.

گزارش‌های متعددی در مورد شناسایی نشانگرهای مولکولی پیوسته با ژن مقاومت به FHB گندم توسط گروه‌های تحقیقاتی مختلف در سال‌های اخیر منتشر شده است. یانگ و همکاران (Yang *et al.* 2005) با استفاده از ۱۷۲ ریزماهواره بر روی یک جمعیت اینبرد لاین نوترکیب، سه QTL را بر روی کروموزوم‌های 5DL, 4BL و 3BS معین

2. Amplified fragment length polymorphism

1. Quantitative trait loci

آلودگی ارزیابی شدند. سطح زیر منحنی پیشرفت آلودگی به-^۴ وسیله فرمول تغییرشکل یافته شینر و فینی (Shaner & Finney, 1977) برای هر گیاه F_{3:4} براساس میانگین سه سنبله و برای هر کرت براساس میانگین ۱۰ بوته محاسبه گردید. میانگین سنبله‌ها در هر گیاه F_{3:4} و میانگین کرت‌ها جهت تجزیه‌های آماری برای ارزیابی مقاومت به FHB استفاده قرار گرفتند. تجزیه واریانس بر اساس طرح بلوک‌های کامل تصادفی با استفاده از نرم‌افزارهای SAS و SPSS انجام شد.

استخراج DNA و ارزیابی ژنتیکی

جهت استخراج DNA، برق‌های جوان و سالم ۱۳۸ گیاه F_{3:4}، در مرحله پنجه‌دهی به میزان ۲-۳ گرم جمع‌آوری و DNA ژنومی با استفاده از روش سقایی معروف و همکاران (Saghai Maroof, et al. 1984) استخراج گردید. بدین منظور، برق‌ها پس از پودر شدن و افزودن بافر استخراج CTAB، مورد عمل آنزیم RNase قرار گرفته و بعد از استفاده از ایزوپروپانول و انجام عمل سانتریفیوژ، DNA گیاه رسب نمود. سپس، کیفیت و کمیت DNA با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری گردید. چندشکلی والدین با استفاده از ۱۷۰ نشانگر ریزماهواره که توسط رودر و همکاران (Roeder et al. 1998) طراحی شده بود، مورد بررسی قرار گرفت. واکنش زنجیره‌ای پلیمراز با استفاده از دستگاه ترموسایکلر پرکین الم مدل ۹۶۰۰ در حجم ۱۵ μl انجام گردید. برای انجام الکتروفورز از دستگاه الکتروفورز عمودی ساخت شرکت BIO-Rad استفاده شد. برای تفکیک قطعات تکثیر شده از ژل پلی‌اکریل‌آمید و اسپرسته ساز ۶ درصد استفاده شد. زمان الکتروفورز بسته به طول محصولات تکثیر از ۲۰-۴۰ دقیقه متغیر بود و از توان ۸۰-۸۵ وات استفاده گردید. پس از پایان الکتروفورز، رنگ‌آمیزی ژل با روش نیترات نقره انجام شد. نمونه‌ها طبق روش لندر و همکاران (Lander et al. 1987) امتیاز دهی شدند. ابتدا تجزیه مولکولی با استفاده از ۱۷۰ نشانگر ریزماهواره بر روی والدین و در نهایت تجزیه SSR (Simple sequence repeat) انجام با استفاده از ۴۱ نشانگر چندشکل بر روی جمعیت F_{3:4} انجام شد. نقشه‌های پیوستگی با استفاده از نرم‌افزار MAPMAKER ver 3.00 و LOD ≥ 3 حاصل گردیدند. تجزیه رگرسیون چند نشانگری به‌وسیله نرم‌افزار SAS، مکان‌یابی فاصله‌ای ساده و مکان‌یابی فاصله‌ای مركب با استفاده از نرم‌افزار PLABQTL ver 4.0 و

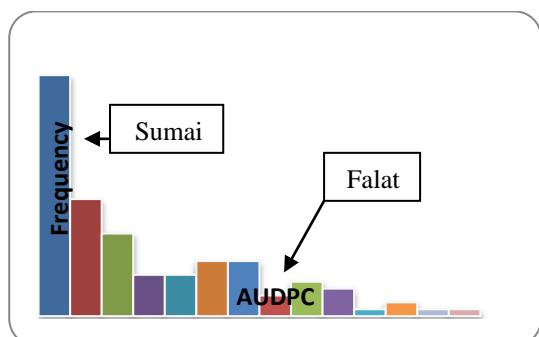
با وجود خصوصیات مطلوب زراعی و سطح زیر کشت زیاد در ایران، نسبت به FHB بسیار حساس می‌باشد (Golzar et al. 1998). جمعیت‌های در حال تفرق، پس از تلاقی دو رقم فلات و سومای ۳ در گلخانه موسسه تحقیقات بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، ایجاد شدند (Mardi, 2002). به منظور ارزیابی عملکرد والدین، لاین Remus از آلمان به عنوان شاهد حساس و لاین CM_82036 از چین به عنوان شاهد مقاوم مورد استفاده قرار گرفتند. به منظور استخراج F_{3:4} نمونه‌های برقی از برق‌های جوان و سالم هر بوته نسل در مرحله پنجه‌دهی، برداشته شد. نمونه‌ها پس از انجام در ازت مایع، به دمای -۸۰ درجه سانتی‌گراد منتقل گردیدند و تا زمان استخراج DNA در این دما نگهداری شدند.

ارزیابی مزرعه‌ای

جمعیت‌های F_{3:4} و F_{3:5} طی دو سال مورد ارزیابی قرار گرفتند. در سال اول، بذور F₃ با تراکم کاشت چهار بذر در هر ردیف و به فاصله ۲۵ سانتی‌متر از یکدیگر به همراه والدین و شاهدهای مقاوم و حساس با عمق کاشت ۵ سانتی‌متر به صورت دستی کشت شدند، که تعداد ۱۳۸ گیاه F_{3:4} مورد ارزیابی قرار گرفتند. در سال دوم، ۱۳۸ خانواده F_{3:5} (حاصل از گیاهان F_{3:4}) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار مورد بررسی قرار گرفتند. هر کرت شامل دو خط یک متري با ۱۷ سانتی‌متر فاصله و تراکم کاشت ۶ گرم بذر در هر کرت از یکدیگر بود. مراقبت‌های معمول زراعی همانند سال اول انجام شد. جهت آلودگی مصنوعی از ماکروکنیده‌های تک جایه قارچ F. graminearum IF65 استفاده شد. بعد از افسانه کردن، سنبله‌های بزرگ شده توسط یک پوشش پلاستیکی به منظور نگهداری رطوبت به مدت ۲۰ ساعت پوشانیده شدند. تکرار آلودگی (دو روز پس از آلودگی اول) به دلیل وجود تنوع گل‌دهی در داخل کرت‌ها انجام شد. در هر گیاه F_{3:4} سایر سنبله‌های غیر آلوده جهت تولید بذر F₄ حفظ شدند و در زمستان سال اول در گلخانه تکثیر یافتند. در هر گیاه F_{3:4} رطوبت لازم به‌وسیله پوشش پلاستیکی و در هر خانواده F_{3:5} به‌وسیله سیستم پاش به مدت ۲۰ ساعت پس از آلودگی اولیه انجام شد. در سال اول، سه سنبله از هر گیاه F_{3:4} و در سال دوم، ۱۰ سنبله از هر خانواده F_{3:5} در هر کرت، درصد پیشرفت بیماری سنبله توسط شاخصی بر مبنای صفر درصد (بدون بیماری) تا ۱۰۰ درصد (آلودگی کامل)، ۱۰، ۱۸، ۲۲ و ۲۶ روز پس از

اختصاصی است، آلدگی مصنوعی در مرحله گردهافشانی با استفاده از یک جدایه (*F. graminearum* IFA65) با قدرت تهاجمی بالا انجام شد (Van Eeuwijk *et al.*, 1995). آلدگی یکنواخت و ارزیابی درصد آلدگی سنبله، امکان بررسی هم‌زمان مقاومت تیپ I و تیپ II را میسر نمود (Schroeder *et al.*, 1963).

درصد آلدگی سنبله در سومای ۳ (والد مقاوم) و CM-82036 (شاهد مقاوم) به ترتیب ۹ و ۵ درصد بود در حالی که فلات (والد حساس) و Remus (شاهد حساس) به ترتیب ۸۵ و ۷۰ درصد آلدگی داشتند. مقدار AUDPC^۱ در والد حساس ۶/۱۵ و در والد مقاوم ۰/۶ بود (شکل ۲). از آن جا که وجود اختلاف معنی‌دار در صفات موردنظر مطالعه در والدین، شرط اصلی تجزیه‌های QTL می‌باشد، این اختلاف در والدین انتخابی (فلات و سومای ۳) به وضوح مشاهده شد. بنابراین، امکان ایجاد تفرق در نسل‌های حاصل از آن‌ها وجود داشته و انتخاب والدین جهت تشکیل جمعیت‌های در حال تفرق به درستی انجام شده است. هم‌چنان، وجود تفرق در صفت موردنظر مطالعه در جمعیت‌های موردنظر استفاده در مکان‌یابی ژن‌های کنترل کننده صفات کمی ضروری بوده، که نتایج نشان دادند صفت AUDPC دارای تفرق مناسبی (نرمال) در جمعیت‌های F₄ و F₅ بود. بنابراین، با استفاده از نسل‌های اولیه، مکان‌یابی ژن‌های کنترل کننده صفات کمی امکان پذیر گردید.

شکل ۲: توزیع فراوانی میانگین AUDPC در میانگین دو نسل جمعیت‌های حاصل از تلاقی فلات/سومای آلدود شده با *F. graminearum*

Fig 2: The graph of AUDPC average frequency in mean of two population derived from crossing between Falat/Sumai3, infected by *F. graminearum*

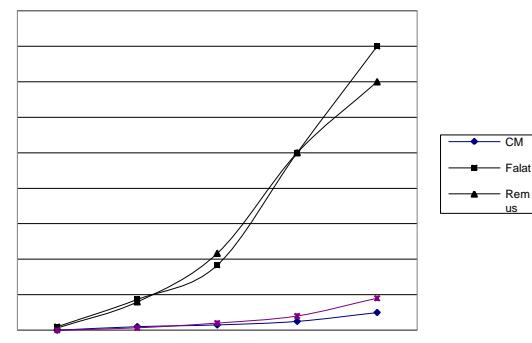
1. Area under the disease progress curve

شناسایی نشانگرهای ریزماهواره پیوسته با ژن‌های مقاومت به ... پس از انتخاب از نشانگرها به عنوان کوفاکتور طبق روش پیشنهادی یانسن و استم (Jansen & Stam *et al.* 1994) انجام شد.

نتایج و بحث

تجزیه فنتوپی

در شکل ۱، پیشرفت آلدگی لاین‌های والدینی و شاهد ۱۰، ۱۴، ۱۸، ۲۲ و ۲۶ روز پس از آلدگی اولیه نشان داده شده است. سطح آلدگی یکسان تا ۱۴ روز پس از آلدگی اولیه مشاهده شد. بنابراین ژنتیک‌ها در مقاومت تیپ I (مقاومت به آلدگی اولیه) تا ۱۴ روز پس از آلدگی اولیه، دارای اختلاف نبودند. پیشرفت سریع بیماری در لاین‌های حساس از روز ۱۸ به بعد آغاز شد. لاین‌های مقاوم دارای سرعت رشد کم و تقریباً خطی تا پایان دوره ارزیابی بودند. بهترین تفکیک برای مقاومت در روزهای ۲۲ تا ۲۶ روز پس از آلدگی اولیه مشاهده شد، لذا اختلاف مشاهده شده در مقاومت به FHB می‌تواند مربوط به مکانیزم مقاومت تیپ II (مقاومت به گسترش آلدگی) باشد، که نسبت به مقاومت تیپ I کمتر تحت تاثیر محیط می‌باشد.

شکل ۱: منحنی پیشرفت درصد آلدگی لاین‌های والدینی و *F. graminearum* شاهد، آلدود شده با

Fig 1: The graph of disease progressing in parental and control lines, infected by *F. graminearum*

به دلیل همبستگی بالای سطح زیر منحنی پیشرفت آلدگی^۱ (AUDPC) با درصد آلدگی در روزهای ۲۲ و ۲۶ در برنامه‌های اصلاحی برای افزایش مقاومت به FHB زمان ارزیابی جمعیت‌های بزرگ ۲۲ یا ۲۶ روز پس از آلدگی اولیه توصیه می‌گردد (Mardi 2002).

در سال اول رطوبت لازم و یکنواخت به وسیله پوشش پلاستیکی و در سال دوم به وسیله سیستم مهباش فراهم شد و چون مدرکی وجود ندارد که مقاومت به FHB در گندم

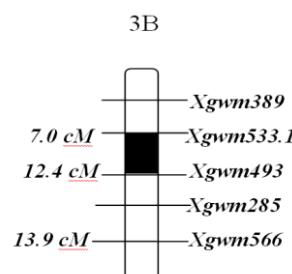
نشانگرهای ریزماهواره و یا استفاده از نشانگر AFLP، امکان به دست آمدن گروههای لینکاری بیشتری میسر می‌گردد. تجزیه مکانیابی فاصله‌ای مرکب با استفاده از ۶ گروه لینکاری و داده‌های فنوتیپی (AUDPC) در نسل‌های F_{3:4} و F_{3:5} و میانگین دو نسل، در جدول ۱ و شکل ۴ نشان داده شده است. نتایج نشان دادند، دو QTL در حدفاصل مکان‌های ژنی Xgwm493-Xgwm533 و Xgwm540-Xgwm371 بر روی کروموزوم 3B، مجموعاً ۱۶ درصد از تغییرات کل AUDPC را با اثر کاهشی توجیه نمودند. منبع ال مقاومت از والد سومای ۳ بود.

تجزیه مولکولی

ارزیابی مولکولی افراد F_{3:4}، با استفاده از ۴۱ نشانگر چندشکل به دست آمده از مجموع ۱۷۰ نشانگر ریزماهواره انجام شد. شکل ۳ الگوی نواربندي نشانگر ریزماهواره Xgwm285 را در والدین و تعدادی از افراد جمعیت F_{3:4} نشان می‌دهد. گروه‌بندی لینکاری در جمعیت مورد مطالعه، ۱۸ نشانگر ریزماهواره را با در نظر گرفتن حداکثر فاصله ۵۰ سانتی مورگان و ≥ 3 LOD، به ۶ گروه منتب نمود. منتب نشدن مابقی نشانگرها به گروههای لینکاری، به علت فاصله بیشتر از ۵۰ سانتی مورگان این نشانگرها با نشانگر مجاور خود بوده، که با استفاده از تعداد بیشتری از

شکل ۳: الگوی نواربندي نشانگر ریزماهواره Xgwm285 در والدین فلات(F) و سومای ۳(S) و تعدادی از افراد جمعیت F_{3:4}
Fig. 3. The banding pattern of Xgwm285 (microsatellite marker) in parents Falat (F), Sumai3 (S) and a number F_{3:4} individuals

شکل ۴: مکان QTL شناسایی شده بر روی کروموزوم 3B بر اساس سطح زیر منحنی پیشرفت آلوگی در نسل‌های F_{3:4} و F_{3:5} و میانگین دو نسل حاصل از تلاقی فلات/سومای ۳

Fig. 4. Identified QTL on chromosome 3B according to AUDPC in F_{3:4}, F_{3:5} generations

جدول ۱: تجزیه QTL برای سطح زیر منحنی پیشرفت آلوگی با استفاده از مکانیابی فاصله‌ای مرکب در جمعیت حاصل از تلاقی فلات/سومای ۳ آلوگ شده به وسیله F. graminearum

Table 1: QTL analysis for AUDPC, using CIM in the population derived from crossing between Falat/Sumai3, infected by F. graminearum

Source of resistance allele	Chromosome	Area under the disease progress curve		Location distance (Interval)	Model
		LOD (logarithm of odds)	VE (percent of explained phenotypic variance)		
Sumai#3	3B	3.22	8.6	Xgwm533-Xgwm493	CIM
	5B	4.02	7.4	Xgwm371-Xgwm540	CIM

CIM = Composite Interval Mapping

دومین QTL شناسایی شده، بر روی بازوی کوتاه کروموزوم 5B قرار داشته که این قطعه ژنومی $7/4$ درصد از کل تغییرات فنوتیپی را توجیه نمود. با توجه به این که در حال حاضر بهترین استراتژی برای تولید گندم مقاوم به FHB گندم، تجمع ژن‌های مقاوم از منابع مختلف مقاومت می‌باشد، بنابراین نشانگرهای SSR شناسایی شده در این پژوهش پس از تایید توسط سایر محققین قابلیت استفاده در انتخاب تسهیل شده به وسیله نشانگرها را دارا می‌باشد.

سپاس‌گزاری

این پژوهش با حمایت دانشکده کشاورزی دانشگاه بولی سینا و همکاری پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی در محل پژوهشکده (کرج)، انجام شده است که بدین‌وسیله سپاس‌گزاری می‌گردد.

نتایج این تحقیق نشان داد، با وجود این که تاکنون تنها تعداد محدودی والد مقاوم به وسیله ارزیابی‌های بین‌المللی و برنامه‌های اصلاحی گزارش شده است، اصلاح برای افزایش مقاومت به FHB با استفاده از والدین مقاوم و ارزیابی مواد گیاهی در نتاج، به وسیله عالیم ظاهری بیماری در شرایط محیطی کنترل شده، میسر می‌باشد. توزیع مقداری AUDPC نشان داد که مقاومت به بلایت فوزاریومی سنبله یک صفت کمی است. مشاهده تفکیک متحاوز برای مقاومت در نسل‌های اولیه، امکان انتخاب برای نتاج مقاوم در این نسل‌ها را میسر می‌سازد. علیرغم مطالعه ۱۷۰ نشانگر SSR، تنوع فنوتیپی توجیه نشده، به علت اندازه بزرگ ژنوم گندم و عدم تجزیه مولکولی قسمت‌های مختلف آن در این تحقیق می‌باشد. در این مطالعه با استفاده از تجزیه مکان‌یابی فاصله‌ای ساده و مرکب، دو ناحیه ژنومی با اثر افزایشی برای مقاومت به FHB گندم شناسایی شدند. مهم‌ترین QTL روی بازوی کوتاه کروموزوم 3B قرار داشت که $8/6$ درصد از گسترش آلدگی را توجیه نمود.

Identification of Microsatellite Markers Linked to *Fusarium* Head Blight Resistance Genes in Wheat

Hotamsorouri¹, K., Mazahery-Laghab^{2*}, H. and Mardi³, M.

Abstract

In order to identify the molecular markers Linked to *Fusarium* head blight resistance genes in wheat, F_{3:4} and F_{3:5} populations derived from crossing between cv. Falat (susceptible) and cv. Sumai3 (resistant) were evaluated, during two years in farm conditions, under artificial infection. Disease development was measured by area under the disease progress curve (AUDPC). The parental polymorphism was assessed using 170 SSR primer pairs. The 41 polymorphic primer pairs were selected for genotyping of F_{3:4} individuals. The phenotypic results indicated that, parents and the segregating populations had significant differences for FHB resistance. The best segregation for the resistance was observed in 22 to 26 days after the initial infection. The results of molecular analysis indicated 2 QTLs related to disease resistance, on short arms of 3B and 5B chromosomes, explained 16 % of the phenotypic variation for AUDPC.

Keywords: AUDPC, *Fusarium* head blight, Microsatellite, Wheat

References

- Bai, G. and Shaner, G. 1994. Scab of wheat: prospects for control. Plant Disease 78: 760-766.
- BIO-RAD, Laboratories. Sequi-Gen GT Nucleic Acid Electrophoresis Cell Instruction Manual. Denaturing polyacrylamide GEL Electrophoresis.
- BIO-RAD, Sequi-Gen GT Nucleic Acid Electrophoresis Cell Instruction Manual, Catalogue No.165-3860-3
- Buerstmayr, H., Lemmens, M., Berlakovich, S. and Ruckenbauer, P. 1999. Combining ability of resistance to head blight caused by *Fusarium culmorum* (W.G. Smith) in the F1 of a seven parent diallel of winter wheat (*Triticum aestivum* L.). Euphytica 110: 199-206.
- Forutan, A., Ershad, J., Dalili, A., Bamdadian, T. and Gerami, Gh. 1993. Spread of *Fusarium* head blight in Mazandaran. Abstracts of 11th Plant protection congress in Iran, Gilan University, Rasht. Iran.
- Gilsinger, J., Kongm L., Shenm X. and Ohm, H. 2005. DNA markers associated with low *Fusarium* head blight incidence and narrow flower opening in wheat: Theoretical and Applied Genetics, 110(7):1218-25.
- Golzar, H. 1989. *Fusarium* head blight, study of the cause of disease, ways of infection and the transfer of infection by seeds. Plant Diseases. 25, 38-45.
- Golzar, H., forutan, A. and Ershad, J. 1998. Study of Specieses of *Fusarium* genus, the agent of *Fusarium* head blight disease and research for resistance sources of the *F. graminearum* in gorgan and Mazandaran province. Scientific and research Quarterly of Plant Pathologists Association in Iran, N. 3 and 4: 34, 121-127.
- Jansen, R. C. and Stam, P. 1994. High resolution of quantitative traits into multiple loci via interval mapping. Genetics 136: 1447-1455.
- Lander, E .S., Green, P., Abrahamson, J., Barlow, A., Daley, M. J., Lincoln, S. E. and Newburg, L. 1987. MAPMAKER: an interactive computer package of constructing primary genetic linkage maps of experimental and natural populations. Genomics, 1: 174-181.
- Lemmens, M., Buerstmayr, H., Wimmer, E., Grausgruber, H. and Ruckenbauer, P. 1995. Ahrenfusariose bei Weizen: Vergleich mehrerer kunstlicher Inokulationstechniken. Bericht über die Tagung der Arbeitsgemeinschaft der Saatzuchtleiter im Rahmen der Vereinigung Österreichischer Pflanzenzüchter, Gumpenstein, November 21-23.
- Malihi Pur, A., Okhovat, M. and Alizadeh, A. 2000. Analysis of *Fusarium* head blight disease preegress in wheat in controlled conditions using epidemiologic models. Scientific and research quarterly of Plant Pathologists Association in Iran, N. 1 and 2: 36, 135-154.
- Mardi, M., Ghareyazie, B., Buerstmayr, H., Lemmens, M., Mohammadi, S. A., Moshrefzadeh, N. and Ruckenbauer, P. 2004. Genetic analysis of resistance to *Fusarium* head blight in wheat (*Triticum aestivum* L.).(Submitted).

1. M.Sc. student, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan

2. Associate Professor, Department of Agronomy and Plant Breeding, Faculty of Agriculture, University of Bu- Ali Sina, Hamedan

3. Associated Professor, Agricultural Biotechnology Research Institute of Iran, Karaj

*: Corresponding author Email: hojat.mazahery@yahoo.co.uk

- Mardi, M., Yazdisamadi, B., Ghanadha, M.R., Ghareyazie, B., Talei, A. R. and Buerstmayr, H. 2002. Genetic analysis of inbred lines and their cross for *Fusarium* head blight resistance in common wheat. *Journal of Applied Genetics*, 43A: .267-278.
- Mardi, M. 2002. Localization of genes controling the *Fusarium* head blight resistance in wheat. *PhD thesis*. Agronomy Faculty, tehran University.
- Naji, AM., Moghaddam, M., Ghaffari, MR., Irandoost, HP., Farsad, LK., Pirseyedi, SM., Mohammadi, SA. and Ghareyazie B, Mardi M. 2008. Validation of EST-derived STS markers localized on Qfhs.ndsu-3BS for *Fusarium* head blight resistance in wheat using a 'Wangshuibai' derived population. *Journal of Genetics and Genomics*. 35(10):625-9.
- Parry, D. W., Jenkinson, P. and McLeod, L. 1995. *Fusarium* ear blight (scab) in small grain cereals - a review. *Plant Pathology*. 44: 207-238.
- Rajabi, Gh. and Behruzin, M. 2004. The Guidance of pests and deseases of wheat fields in Iran. N. 18, Introduction, Publishing Organization of Agriculture Research and Education.
- Roeder, M. S., Korzun, V., Wendehake, K., Plaschke, J., Tixier, M. H., Leroy, P. and Ganal, M. W. 1998. A microsatellite map of wheat. *Genetics* 149: 2007-2023.
- Saghaf Maroof, M. A., Biyashev, Yang, G. P., Zhang, Q. and Allard, R. W. 1984. Extraordinarily polymorphic microsatellite DNA in barely: species diversity, chromosomal location, population dynamics. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*. 91: 5466-5470
- Singh, R. P., Ma, H. and Rajaram, S. 1995. Genetic analysis of resistance to scab in spring wheat cultivar Frontana. *Plant Disease*. 79: 238-240.
- Schmolke, M., Zimmermann, G., Buerstmayr, H., Schweizer, G., Miedaner, T., Korzun, V., Ebmeyer, E. and Hartl, L. 2005. Molecular mapping of *Fusarium* head blight resistance in the winter wheat population Dream/Lynx. *Theoretical and Applied Genetics*; 111(4):747-56.
- Schroeder, H. W. and Christensen, J. J. 1963. Factors affecting the resistance of wheat to scab caused by *Gibberella zeae*. *Phytopathology* 53: 831-838.
- Shaner, G. and Finney, R. A. 1977. The effect of nitrogen fertilization on the expression of slow-mildewing resistance in Knox wheat. *Phytopathology*; 67: 1051-1056.
- Singh, R. P., Ma, H. and Rajaram, S. 1995. Genetic analysis of resistance to scab in spring wheat cultivar Frontana. *Plant Disease*. 79: 238-240.
- Tutiaei. A. 2002. The study of relationship between the time of heading and intensity of *Fusarium* head blight on wheat populations of Iran. Abstracts of 7th Agronomy and Plant Breeding Congress in Iran. 23-25 August, Karaj, Iran.
- Van Eeuwijk, F. A., Mesterhazy, A., Kling, Ch. I., Ruckenbauer, P., Saur, L., Buerstmayr, H., Lemmens, M., Keizer, L. C. P., Maurin, N. and Snijders, C. H. A. 1995. Assessing non-specificity of resistance of wheat to head blight caused by inoculation with European strains of *Fusarium culmorum*, *F. graminearum* and *F. nivale*, using a multiplicative model for interaction. *Theoretical and Applied Genetics*. 90: 221-228.
- Yang, J., Bai, G. and Shaner, GE. 2005. Novel quantitative trait loci (QTL) for *Fusarium* head blight resistance in wheat cultivar Chokwang. *Theoretical and Applied Genetics*. 111(8):1571-1579.
- Zhang, M., Zhangm, R., Yang, J. and Luo, P. 2010. Identification of a new QTL for *Fusarium* head blight resistance in the wheat genotype "Wang shui-bai". *Molecular Biology Reports*; 37(2):1031-5.
- Zhou, MP., Hayden, M. J., Zhang, ZY., Lu, WZ. and Ma, HX. 2010. Saturation and mapping of a major *Fusarium* head blight resistance QTL on chromosome 3BS of Sumai 3 wheat. *Journal of Applied Genetics*. 51(1), pp. 19–25.